

За временски врло кратак период, самит лидера БРИКС-а постао је планетарно веома важан. Потврдиле су се све прогнозе, које су на првом самиту 15. маја 2008. у Јекатеринбургу изнели министри иностраних послова ових земаља, да САД више нису у стању да предводе светски развој, јер им следи дубока и дугорочна криза [1]. Зато се данас са највећом пажњом прати како међу становницима земаља учесница, тако исто и у земљама које такође постају све независније од доскора владајуће глобалне империје и њених најближих савезника. Но посебно пажљиво се прати међу до скоро светски доминантном политичком и посебно са њима повезаном финансијском елитом.

Свака одлука донесена на овим скуповима, који се одржавају једном годишње у некој од земаља БРИКС-а, дочекује се и помно прати, јер се показало и у овако кратком времену да те одлуке буквално мењају свакидашњи живот свих становника планете. Појава овог форума, који је почео своју лагану трансформацију ка моћној и утицајној *организацији*, омогућила је да цео свет, па чак и српска „елита“, разуме да је једнополарни свет за нама, и да се скоро неће поновити ситуација да једна земља има апсолутну доминацију на свету. БРИКС је данас постао снажан форум како на економској, исто тако и на политичкој сцени света и председници Дилма Русеф, Дмитриј Медведев, Ху Ђинтао и Џејкоб Зума су са премијером Манмоаном Сингом потврдили стратегију и пут којим ће и на даље ићи

Реформе које су ове земље тражиле од почетка свог заједничког деловања односиле су се на доследно поштовање међународног права и обликовање УН и СБ, како би се потврдиле промене до којих је дошло међу највећим државама. Но оно што је свакако не мање важно је трансформација светских финансијских институција ММФ-а и Светске банке. То је интерес тако рећи свих земаља у свету, јер скидање долара са пијадестала једине светске резервне валуте и демистификација неолибералног концепта економије, пут ка нормалнијој светској трговини и финансијском пословању [2]. Све ове предлоге, САД и њени савезници, по сваку цену су желели да што дуже не разматрају, а поготово усвајају. У предвечерје америчких председничких избора учестало се показују „мишићи“, не само од републиканаца него и од Обама. Испразна, често и претећа реторика, никако не помаже, и глобални процеси се одвијају по својим законитостима, па је тако данас објављено да је кинески нафтни гигант „Петрочајна“ постала највећа светска компанија која је то место преузела од америчког поноса „Ексон мобила“, дугогодишњег светског лидера у тој области. Да не причамо о супер компјутерима, возовима и осталим научно технолошким остварењима Кине. О томе довољно говори Обама.

[2] <http://www.nspm.rs/savremenaspejnika/istorija-perspektiva-brik-a.html>